

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 58C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212205454
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1212205454.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Dzurdzikom, PhD. v spore žalobcu: X. C. U., U.. XX.XX.XXXX, X. U. U., U.. XX.XX.XXXX, O. R. G. Č.. XXX/XX, R., obaja zastúpení JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, PhD., MBA, advokátom, AK Karloveská č. 3154/32, Bratislava, proti žalovanému: G. R., U.. XX.XX.XXXX, R. D. U. Č.. X, U., zastúpeného Mgr. Martinom Slováčikom, advokátom, AK Farská č. 34, Nitra, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu 670,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 08.09.2011 do zaplatenia na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ivana Pecníka, vedeného vo VÚB a.s., Č.. Ú.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobcom v 1. a 2. rade sa priznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.03.2012 sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť im sumu 670 eur ako priamu škodu s príslušenstvom, ako aj čiastku 2.000 eur ako nemajetkovú ujmu a trovy konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že na základe rozsudku Krajského súdu Bratislava spis. zn. 2To/102/2011 bol podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.10.2011 spis. zn. 1T/102/2011 v celom rozsahu. Obžalovaný G. R.Í., nar. 14.06.1985 v Nitre bol uznaný za vinného, že dňa 14.03.2011 v čase okolo 22:55 hod H. R. na G. Z. Č.. XX v obytnom dome na 5. poschodí fyzicky napadol poškodených C. U. K. U. U., potom čo sa s poškodenými vyviezol na 5. poschodie a keď poškodení vstupovali do bytu napadol poškodenú s nožom v ruke a chcel ju bodnúť do pravého ramena, čo sa mu pre hrubú zimnú vetrovku nepodarilo. Následne poškodený vytlačal obžalovaného z bytu, čo sa mu aj podarilo a pritom ho obžalovaný opakovane bodol nožom do tváre, čím poškodenému C. U. spôsobil bodnú ranu cca 17 mm v oblasti ľavého líca asi 2 cm pod ľavým jarmovým oblúkom prenikajúcu do žuvacieho svalstva, bodnú ranu dĺžky cca 45 mm na ľavom malíčku nad základným článkom prsta z jeho bočnej strany bez porušenia šliach, nervov alebo ciev a povrchové pomliaždenia a odreniny tváre, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou liečenia v rozpätí od 10 do 14 dní a U. U. povrchové zranenia bez potreby lekárskeho ošetrenia. Na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave G. R. neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom spáchal takýto skutok závažnejším spôsobom konania so zbraňou a násilím a inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe, čím spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci- švajčiarskeho noža,

ktorý bol zaistený dňa 15.03.2011 podľa zápisnice o obhliadke miesta činu z 15.03.2011. Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát. Žalobcovia v 1. a 2. rade si počas trestného konania na verejnom zasadnutí dňa 08.09.2011 a na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2011 uplatnili náhradu priamej škody v sume 670 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 2.000 eur prostredníctvom splnomocnenca. Podľa § 288 ods. 1 Tr. zákona súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Doposiaľ žalobcovia v 1. a 2. rade trpia traumou, skutok, ktorý bol na nich spáchaný bol spáchaný na osobách vyššieho veku. Trauma, ktorú prežívajú im sťažila bývanie v Bratislave, majú strach po zotmení, či za šera prejsť ulicou a viesť tak riadny život. Na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2011 sa žalovaný vyjadril, že žalobcom uhradí vyčíslenú škodu.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou v časti týkajúcej sa náhrady škody v sume 670 eur. Suma náhrady za poškodené veci nebola doložená dokladmi o zakúpení. Žalobcovia v 1. a 2. rade sami priznali v čestnom prehlásení zo dňa 08.06.2011, že doklady o zakúpení nemajú odložené. Podľa názoru žalovaného boli ceny určené iba odhadom a bez pokladničných blokov.

4. Tunajší súd čiastočným rozsudkom zo dňa 09.03.2015, č.k. 58C/59/2012-144 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu vo výške 2.000 eur ako nemajetkovú ujmu. Predmetné rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.03.2016, č.k. 8Co/406/015-158 ako vecne správne potvrdené.

5. Žalovaný sa písomným podaním doručeným súdu dňa 29.09.2016 ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. V rámci tohto podania zároveň uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich skutkových tvrdení. Žalovaný zastáva názor, že žalobcom uplatňovaná majetková ujma ktorá ma predstavovať priamu škodu vo výške 670 eur nebola zo strany žalobcov relevantné preukázaná. Žalobcovia nepredložili doklad o zakúpení huteľných vecí ktorý by žalovanú výšku škody verifikoval a žalovaný nepovažuje čestné prehlásenie preložené žalobcami v konaní za hodnoverný dôkaz. Z uvedeného je tak zrejmé, že nie je možné na základe žalobcami subjektívne uvedených súm určiť skutočnú škodu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu spis. zn. 1T/102/2011, čestným prehlásením z 08.06.2011, znaleckým posudkom č. 11/11, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 2To/176/2011, fotodokumentáciou, ako aj s ďalšími listinami založenými v spise.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 28.09.2016 uviedol, že má za to, že nárok žalobcu je oprávnený. Skutočná škoda pozostáva jednak z dvoch búnd ktoré boli od krvi a sú nepoužiteľné, z maľovania a vyčistenia priestorov, ako aj z rozbitého veľkoplošného zrkadla ktoré sa nachádzalo v chodbe. Skutočnosť, že tieto veci boli poškodené žalovaný nenamietal a uvedené veci sa naďalej používať už nedajú, pričom skutočná škoda predstavuje sumu vo výške 670 eur.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 03.11.2014 uviedol, že so stranou žalobcov uskutočnil mimosúdne rokovania, počas ktorých k dohode nedošlo. Nebolo bližšie špecifikované z čoho pozostáva majetková škoda, ktorá bola preukázaná iba čestným vyhlásením, čo podľa názoru žalovaného nemožno považovať za hodnoverný dôkaz.

9. Podľa § 415 Zákona č. 40/1964 Zb., každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

10. Podľa § 420 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11. Podľa § 420 ods. 3 Zákona č. 40/1964 Zb., zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

12. Podľa § 442 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

13. Podľa § 442 ods. 3 Zákona č. 40/1964 Zb., škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

14. Podľa § 443 Zákona č. 40/1964 Zb., pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

15. Z vykonaného dokazovania ako aj zo skutkovej vety rozsudku Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 2To/176/2011 z 09.02.2012 považoval súd za preukázané, že dňa 14.03.2011 v čase okolo 22:55 hod v R. na G. Z. Č.. XX v obytnom dome na 5. poschodí obžalovaný (žalovaný v tomto konaní) fyzicky napadol poškodených C. U. K. U. U. (žalobcov v 1. a 2. rade v tomto konaní) potom, čo sa s poškodenými vyviezol na 5. poschodie a keď poškodení vystupovali do bytu, napadol poškodenú s nožom v ruke a chcel ju bodnúť do pravého ramena, čo sa mu pre hrubú zimnú vetrovku nepodarilo, následne obžalovaný vtlačil do priestoru otvorených dverí poškodeného C. U.. Poškodený sa ho snažil vytlačiť z bytu, čo sa mu aj podarilo a pritom ho obžalovaný opakovane bodol nožom do tváre, čím poškodenému C. U. spôsobil bodnú ranu cca 17 mm v oblasti ľavého líca asi 2 cm pod ľavým jarmovým oblúkom prenikajúcu do žuvacieho svalstva, bodnú ranu dĺžky cca 45 mm na ľavom malíčku nad základným článkom prsta z jeho bočnej strany bez porušenia šliach, nervov alebo ciev a povrchové pomliaždenia a odreniny tváre, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie s dobou liečenia v rozpätí od 10 do 14 dní a U. U. povrchové zranenia bez potreby lekárskeho ošetrovania. Teda neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom spáchal takýto čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a násilím a inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe - vyššieho veku. Čím spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci- švajčiarskeho noža, ktorý bol zaistený dňa 15.03.2011 podľa zápisnice o obhliadke miesta činu z 15.03.2011. Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát. Žalobcovia v 1. a 2. rade si počas trestného konania na verejnom zasadnutí dňa 08.09.2011 a na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2011 uplatnili náhradu priamej škody v sume 670 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 2.000 eur prostredníctvom splnomocnenca. Podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

16. Tunajší súd čiastočným rozsudkom zo dňa 09.03.2015, č.k. 58C/59/2012-144 rozhodol o nároku žalobcov v 1. a 2. rade, ktorý sa týkal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 eur, pričom predmetom konania naďalej zostal nárok žalobcov v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy vo výške 670 eur z titulu nároku na náhradu škody.

17. Žalobcovia v 1. a 2. rade pri výpočte celkovej výšky náhrady škody vo výške 670 eur vychádzali z poškodenej horolezeckej vetrovky zakúpenej v októbri 2010 v predajni športových odevov na Malinovskej ulici v Bratislave v hodnote 250 eur, z poškodenej dámskej vetrovky zakúpenej v auguste 2010 v predajni odevov na Krížnej ulici v Bratislave v hodnote 120 eur, z nákladov vynaložených na maľovanie predsieni a upratovanie bytu a spoločných priestorov v hodnote 100 eur a z rozbitého mozajkového zrkadla o rozmere 2,5 x 2 m v hodnote 200 eur. Žalobcovia v 1. a 2. rade deklarovali výšku jednotlivých poškodených vecí čestným vyhlásením zo dňa 08.06.2011 a zároveň doložením listinných dokladov ktoré obsahujú ceny obdobných odevov a zrkadla, ktoré boli v dôsledku konania žalovaného znehodnotené.

18. V posudzovanej veci je potrebné v prvom rade uviesť, že žalovaný nespochybnil samotný základ nároku, teda existenciu predpokladov vzniku nároku na náhradu škody a zároveň nijakým spôsobom nenamietal, že je možné poškodené veci uviesť do pôvodného stavu. V konaní bola však sporná výška vzniknutej škody v dôsledku poistnej udalosti.

19. Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.

20. Pri stanovení výšky náhrady škody spôsobenej na veci, treba vychádzať z nákladov (ich ceny), ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu (§ 442 ods. 1 OZ). Výšku peňažnej náhrady vyjadrujúcu náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu treba zisťovať a stanovovať objektívne a

nezávisle od okolností súvisiacich so škodnou udalosťou. Ak nie je uvedenie veci do pôvodného stavu možné, potom vodidlom pre stanovenie výšky náhrady škody je výška nákladov, ktoré sú nutné na to, aby odškodnenie bolo poskytnuté inak, než uvedením do pôvodného stavu, napr. náklady na obstaranie veci rovnakej alebo obdobnej.

21. Súd pri určení výšky nároku žalobcov v 1. a 2. rade na náhradu vecnej škody za poškodené oblečenie, zničené zrkadlo a za vynaložené náklady na vymaľovanie bytu a spoločných priestorov bytového domu, ktorá žalobcom v 1. a 2. rade vznikla v dôsledku konania žalovaného vychádzal jednak z čestného prehlásenia žalobcov v 1. a 2. rade, ako aj z listinných dokladov predložených žalobcami v 1. a 2. rade, ktorých obsahom sú porovnateľné veci predávané v rámci obchodných sietí (č.l.111-112, 125-128, 140-143) s vecami, ktoré boli poškodené pri útoku žalovaného voči žalobcom v 1. a 2. rade. Na podklade uvedených listinných dôkazov bolo možné zo strany súdu ustáliť, že výška škody na znehodnotených veciach vrátane nákladov na omaľovanie bytu a spoločných priestorov ktorú si žalobcovia v 1. a 2. rade uplatnil cestou súdu je s ohľadom na predložené listinné dôkazy primeraná.

22. V danom prípade sa súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobcovia v 1. a 2. rade neunesli dôkazné bremeno, nakoľko v konaní nepredložili doklady o zakúpení hnutelných vecí, pričom čestné prehlásenie podľa názoru žalovaného nemožno považovať za hodnoverný dôkaz. Súd dodáva, že aj napriek tomu, že žalobcovia v 1. a 2. rade nepredložili doklady preukazujúce kúpnu cenu vynaloženú na kúpu oblečenia, ako aj zrkadla a rovnako nepredložili doklad ktorým by deklarovali vynaložené náklady na omaľovanie bytu a spoločných priestorov bytového domu, a to z dôvodu že takéto doklady nezostali zachované, táto skutočnosť sama o sebe neznamená, že by žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu vecnej škody nevznikol. Súd považoval nárok žalobcov v 1. a 2. rade na náhradu škody vo výške 670 eur s ohľadom na predložené listinné dôkazy za preukázaný, pričom pokiaľ ide o rozsah poškodenia ktorý bol žalobcom v 1. a 2. rade v dôsledku konania žalovaného spôsobený (znehodnotené dve bundy, rozbité mozajkové zrkadlo a náklady na vymaľovanie bytu a spoločných priestorov), súd mal za to, že výška náhrady vecnej škody uplatnenej žalobcami v 1. a 2. rade je v danom prípade adekvátne rozsahu tohto poškodenia.

23. Podľa § 517 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 Zákona č. 40/1964 Zb., ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. V zmysle citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka je žalovaný povinný od začiatku omeškania zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, ktorých výška je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako znie výroková časť tohto rozsudku.

27. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mali žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní plný úspech, súd priznal žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

28. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).